

Συγγραφέας: [Rancière Jacques](#)

Εκδότης: Στερέωμα

ISBN: 9789608061873

Αριθμός Σελίδων: 216

"Ο τίτλος μου θα μπορούσε να δημιουργήσει την προσδοκία μιας νέας οδόσειας της εικόνας, μιας διαδρομής από τη δόξα του ξημερώματος των τοιχογραφιών του Λασκώ στο σύγχρονο λυκόφως μιας πραγματικότητας καταβροχθισμένης από τη μιντιακή εικόνα και μιας τέχνης αφιερωμένης στα μόνιτορ και στις συνθετικές εικόνες. Ωστόσο, η πρόθεσή μου είναι τελείως διαφορετική. Εξετάζοντας πώς μια ορισμένη ιδέα του πεπρωμένου και μια ορισμένη ιδέα της εικόνας συνδέονται σε αυτούς τους αποκαλυπτικούς λόγους που φέρουν το κλίμα της σημερινής εποχής, θα ήθελα να θέσω το ερώτημα: μας μιλούν όντως για μια πραγματικότητα απλή και μονοσήμαντη; Δεν υπάρχουν, κάτω από το ίδιο το όνομα της εικόνας, περισσότερες λειτουργίες των οποίων η προβληματική συναρμογή συνιστά ακριβώς την εργασία της τέχνης;" (ΖΑΚ ΡΑΝΣΙΕΡ)

Τα πέντε κείμενα που συγκεντρώνονται εδώ θέτουν ερωτήματα για τη φύση της εικόνας και την εργασία της τέχνης. Το παραπάνω απόσπασμα προέρχεται από το πρώτο, το κείμενο - διάλεξη ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ, το οποίο παρέχει και τον τίτλο του βιβλίου. Στο δεύτερο κείμενο Η ΦΡΑΣΗ, Η ΕΙΚΟΝΑ, Η ΙΣΤΟΡΙΑ είναι οι Ιστορίες του Κινηματογράφου του Γκοντάρ που λειτουργούν ως βάση διερώτησης

της σχέσης ανάμεσα στη δύναμη των λέξεων και αυτήν του ορατού. Με το τρίτο κείμενο Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ο Ρανσιέρ επιχειρεί μια μετατόπιση της συζήτησης εξετάζοντας την ιστορία και την παραγωγή του σύγχρονου αισθητικού λόγου. Στο τέταρτο κείμενο Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΝΤΙΖΑΪΝ οι γραφιστικές τέχνες, η ποίηση, ο χορός και ο βιομηχανικός σχεδιασμός προσεγγίζονται μέσα από ένα παράδοξο ερώτημα: "Τι ομοιότητα υπάρχει ανάμεσα στον Στεφάν Μαλαρμέ, Γάλλο ποιητή και στον Πίτερ Μπέρενς, Γερμανό αρχιτέκτονα, μηχανικό και σχεδιαστή που καταπιάνεται με τον σχεδιασμό προϊόντων, διαφημίσεων, ακόμα και κτηρίων, για την εταιρεία ηλεκτροδότησης AEG;"

Τέλος, στο ΕΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΜΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΜΟ το βασικό ερώτημα τίθεται ήδη από την αρχή: "Το ερώτημα που τίθεται από τον τίτλο μου δεν επιζητεί προφανώς μια απάντηση με ένα ναι ή ένα όχι. Αφορά κυρίως το εάν: υπό ποιες συνθήκες μπορούμε να δηλώσουμε μη αναπαραστάσιμα συγκεκριμένα γεγονότα; Υπό ποιες συνθήκες μπορούμε να δώσουμε σε αυτό το μη αναπαραστάσιμο μια συγκεκριμένη εννοιολογική μορφή; Ασφαλώς, αυτή η έρευνα δεν είναι ουδέτερη".